

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 20 (SF, FP, EL og DF) stemte for, 98 (S, V, KF, RV og CD) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 24:

Forslag til folketingsbeslutning om husstandsuddeling af en avis om Amsterdamtraktaten.

Af Keld Albrechtsen (EL) og Frank Aaen (EL).
(Fremsat 21/10 97. Første behandling 25/11 97. Betænkning 12/12 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Keld Albrechtsen (EL):

Det Radikale Venstre har i denne sag skrevet en mindretalsudtalelse i betænkningen, som jeg synes er så bemærkelsesværdig, at jeg godt vil gøre opmærksom på den her fra talerstolen.

Det Radikale Venstre er ked af, at der ikke er flertal for forslaget om en husstandsomdelt avis, og Det Radikale Venstre går faktisk ind for forslaget. Men så skriver Det Radikale Venstre i sin mindretalsindstilling, at det er altså ikke lykkedes at overbevise et flertal i Folketingets Europaudvalg om denne idé's fortrin, og derfor vil Det Radikale Venstre alligevel ikke stemme for forslaget.

Jeg vil godt spørge hr. Jørgen Estrup, om det virkelig kan være rigtigt, at man nu har indført det princip hos Det Radikale Venstre, at man kun stemmer efter sin overbevisning og kun stemmer for et forslag, hvis det er således, at man på forhånd er sikker på, at der er et flertal i Folketinget bag sagen. Jeg synes i hvert fald, det er lidt grinagtigt, hvis det virkelig skulle være radikal politik fremover.

Så vil jeg sige til flertallet, som altså stemmer dette forslag ned, at der er jo tale om en simpel magtanvendelse uden gnist af noget som helt forsøg på at overbevise med argumentation.

Det er en sørgelig sag for folkestyret, for man nedstemmer i realiteten – det ved vi jo godt alle sammen – denne husstandsomdelt avis, fordi man ikke ønsker at give unionsmodstanderne mulighed for at komme til orde på lige fod med tilhængerne. Sådan er kendsgerningerne, og man har opfundet de mest ynkelige argumenter, jeg har hørt i nogen folketingsdebat, til støtte for sit synspunkt. Men når man skræller alt det af, står man tilbage med magtens sprog.

Jeg ved ikke, om hr. Stavad og andre repræsentanter for flertallet var opmærksomme på en artikel i Politiken den 20. januar i år, hvoraf det fremgik, at en Vilstrupundersøgelse havde vist, at kun 38 pct. af vælgerne føler, at de er godt informeret om Amsterdamtraktaten, men at et stort flertal af vælgerne altså mener, at de enten er dårligt eller ikke godt nok informeret. I den situation vælger man altså at sige nej til en mulighed for at informere vælgerne og endda informere på et alsidigt og lige grundlag, hvor både tilhængere og modstandere kommer til orde på de samme betingelser. Det giver stof til eftertanke, at tilhængerne af Amsterdamtraktaten åbenbart vælger at føre kampen med det middel at bruge deres magt til at undertrykke en alsidig debat.

Jørgen Estrup (RV):

Nu må hr. Albrechtsen nok vænne sig til, at uanset hvor grinagtigt han måtte finde det, er Det Radikale Venstres stemmeafgivning altså ikke afhængig af, hvordan Enhedslistens attitude bliver.

Om denne sag må man sige, at her har vi et godt eksempel på, at der er ting, man ikke bør tage herved i Folketingssalen, fordi det bliver en tom demonstration. Hr. Albrechtsen ved udmærket godt, at vi har diskuteret dette spørgsmål i Europaudvalgets underudvalg, og det er diskuteret i selve Europaudvalget, og der er ikke noget flertal. Jeg kan ikke forhindre hr. Albrechtsen i at lave et beslutningsforslag, men jeg vil godt sige, at jeg synes ikke, det er nogen specielt fornuftig demonstration, og derfor deltager Det Radikale Venstre ikke. Men det ændrer ikke ved det forhold, at vi synes, man burde gentage det, man gjorde ved sidste folkeafstemning, og derfor er vi enige i, at en sådan debat havde været fornuftig.

Ole Stavad (S):

Der er jo en tendens til, at hver gang der opstår en diskussion, forsøger hr. Albrechtsen og de